

My Tokyo Kezai University Program Diary 2016

วันที่ 5/09 “เดินทาง” เวลา 8:10 ทุกคนได้เดินทางมาถึง สนามบิน นาริตะ TG642

พอมาถึงสนามบิน ก็มีคนจากทางมหาวิทยาลัยมาเฝ้ารอรับเราอยู่ ซึ่งคนๆนั้นได้มาส่งเราที่รถ และแยกกันไป คุณลุงซึ่งเป็นคนขับรถ ได้ขับรถพาเราไปส่งที่ หอพักซึ่งห่างจากมหาวิทยาลัย ประมาณ 2 สถานี นั่งรถประมาณ 3 ชม. จากสนามบินถึงหอพัก

ออกเดินทาง ครั้งแรกในโตเกียว

บรรยากาศบริเวณหอพัก

บริเวณหอพักเป็นบริเวณที่ไม่ค่อยมีผู้คนมากนัก บรรยากาศจะเงียบสงบและรู้สึกไม่เหมือนอยู่ในเมืองโตเกียว ข้อดีเลยของการอยู่แถวนี้ คือ สงบ เงียบ ไม่วุ่นวาย รู้สึกมีความเป็นส่วนตัว และ รอบๆจะมีต้นไม้ให้ความรู้สึกแบบไม่เหมือนอยู่ในเมืองหลวง

ส่วนเรื่องความปลอดภัยด้านหอพัก มีระบบล็อกสองสามชั้น และมีคุณลุงหอใจดี คอยดูแลตลอดเวลา เพราะฉะนั้นหายห่วง เราได้พบกับโคโคซัง โคโคซังเป็นคนจีนที่เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยนี้ เธอเป็นคนแนะนำสถานที่ ซุปเปอร์ไวเกิ้ลๆ แถวหอพักให้กับเรา เธอเป็นคนดีมาก พวกผมมาถึงวันแรกได้พักผ่อนจัดเตรียมของก่อนและชีวิตใหม่ 21 วัน ต่อจากนี้ได้เริ่มขึ้น

ภาพถ่ายจากห้องของผม

ฝากตัวด้วยครับ

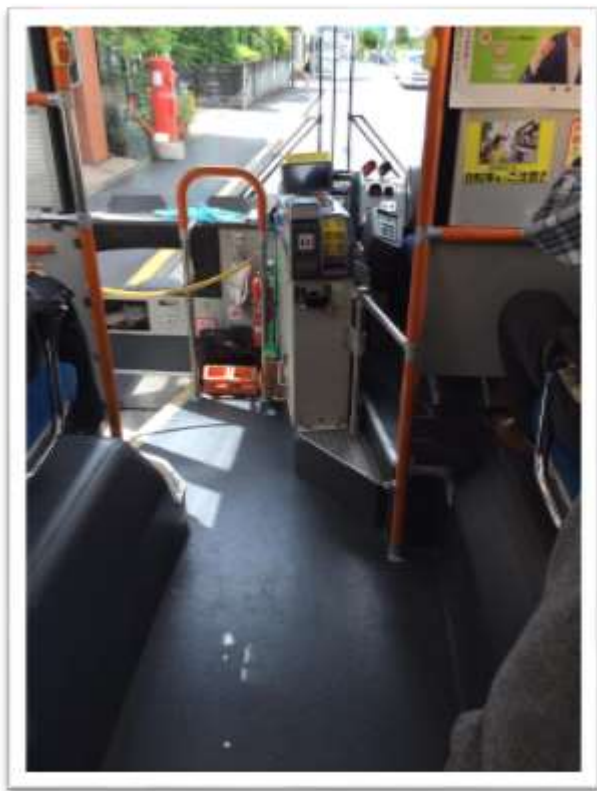
ภาพถ่ายภายในห้อง

เป็นห้องเดี่ยว มีห้องน้ำ ทีวี ห้องครัว ไมโครเวฟ

ตู้เย็น หม้อหุงข้าว กาน้ำร้อน พร้อมสำเร็จ

ชั้น4-5จะเป็นแบบนี้แต่ถ้า ชั้น 1-3 จะไม่มีของพวกนี้เพราะจะเป็นสำหรับคนที่มาอยู่นานๆ เป็นปี หรือเทอม

วันที่ 5/10 “เริ่มต้น” เวลา 9.00 เราได้พบกับ เซนเซย์คนแรกของเรา ชื่ออิตาบาชิเซนเซย์
เซนเซย์ได้นำเราเตอร์มาให้เราได้ใช้อีกด้วย เซนเซย์ได้บอกเราว่า การจะเดินทางจาก
หอพัก ไปมหาวิทยาลัยได้นั้นมี2ทางคือรถเมล์ กับรถไฟวันแรกเซนเซย์ได้แจกบัตร *Suica*(เพ
นกวินน้อย)ให้กับพวกเรา ซึ่งมีเงินอยู่ ประมาณ 20000 เยน ให้ใช้กันตลอด 21วัน (รวย
เลย 5555) วันแรกเราได้นั่งรถเมล์กัน รถเมล์ที่ญี่ปุ่นจะต่างกับรถเมล์ไทยอย่างมากมาย
มหาศาล ตรงที่ 1.จะมีตารางเวลา ว่ารถเมล์มาเวลาที่โมง เช่น 7.14น. ก็จะมาตามเวลา
เป๊ะๆ ตรงเวลามากๆ และจะไม่มีกระเป๋ารถเมล์ แต่จะเป็นเครื่องตัวแทน แต่ถ้าเรามีบัตร
เพนกวินน้อย สามารถ ใช้แทนได้เลย สบายกันเลยทีเดียว

จ่ายเงินเวลาเดินออกในรถเมล์

เครื่อง

เรานั่งรถเมล์จากหอพัก มามหาลัยใช้เวลาไม่นาน ก็ได้ถึงจุดหมายปลายทาง นั่นก็คือ
มหาลัย *Tokyo Keizai University* นั่นเอง!

บริเวณหน้ามหาลัย Cr.ลูกน้องแปม

วันแรกเป็นวันที่อะไรๆก็แปลกใหม่ไปหมด และเราก็ได้พบกับนักเรียนญี่ปุ่นซึ่งเราได้มีการ
แบ่งออกเป็นกลุ่มๆ (คนไทยเรามี 7 คน แยกกันไป 3 กลุ่ม ไปรวมกับนักเรียนญี่ปุ่น) และ
แต่ละกลุ่มนั้น พวกเราได้นักเรียนที่มหาลัยแนะนำสถานที่ต่างๆภายในมหาลัย เช่น
ห้องสมุด ห้องคอม เป็นต้น ผมมีโอกาสรู้จักเพื่อนนักเรียนญี่ปุ่นอีกสองคน
ชื่อฮิโระโตะโมะกับทตสึยะ พวกเราคุยกันอย่างสนุกสนาน เสียหายที่ทั้งสองคนไม่ได้เข้าร่วม
โปรแกรม *Joint* หลังจากแนะนำสถานที่ต่างๆแล้ว พอถึงตอนเย็นพวกเราก็ได้เข้าร่วม

Welcome Party ของทางทีมหาลัยจัดให้...

ภาพบรรยากาศงาน

ภาพถ่ายเก็บหมู่ของเรา

วันที่ 5/11 “จริงจังสักที”

แน่นอนว่าเราไม่ได้มาที่นี่เพื่อเที่ยวอย่างเดียว เราต้องเก็บเกี่ยวประสบการณ์ทั้งหมด
เท่าที่หาได้จากการมาครั้งนี้ ! เราได้มีการทำ *Project* ที่ทำร่วมกับคนญี่ปุ่น ตามที่บอก
ไปเมื่อวาน ว่าเราได้แยกกลุ่มกันเป็น 3 กลุ่ม พุดง่าย ๆ คือ เราต้องทำงานร่วมกับคนญี่ปุ่น
นั่นเอง และวันนี้เราก็ต้องทำความรู้จักกับนักเรียนคนญี่ปุ่น ซึ่งเป็นกลุ่มเราซะก่อน
ซึ่งกลุ่มผมมี ทั้งหมด 6 คน (รวมทั้งคนไทย คนญี่ปุ่น)

สมาชิก “P” Group

โดยวันแรกนี้พวกเราได้คุยปรึกษากันเรื่องที่จะทำเกี่ยวกับโปรเจกต์นี้ ! มันเป็นอะไรที่
เหมือนกับได้เปิดโลกใบใหม่เพราะ เราจะต้องสื่อสารกับคนญี่ปุ่นให้รอดก่อน 55555

หลังจากที่หมดวิชาปรีกษาหาหรือกันแล้ว ช่วงบ่ายพวกเราได้มีโอกาสได้ไปเยี่ยมชม
โรงงานชาขนาดเล็กที่ชื่อ มัตสึโมะโตะ เป็นโรงงานที่เหมือนจะเป็นบ้านที่มีสวนชาอยู่
ด้านหลังโดยอิตาบาชิเซนเซย์เป็นคนพาเราไป

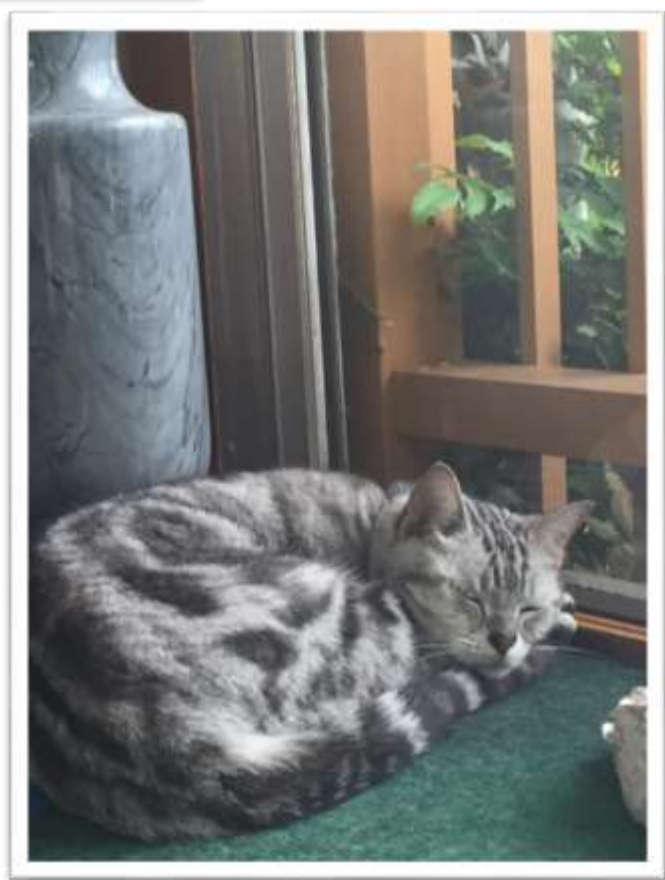
ชื่อภาพ “สวนชาที่สวยงามกับहनอนชาเขียว” นายแบบ-พีตั่ว

ภาพถ่ายหน้าร้านชามัดสีโมะโตะ

แมวน้อยเจ้าของร้านชื่อ *Miruku* น่ารักมาก

(ตกลงเรามาดูชาหรือดูแมว 55555)

5/12 -タイから来ました-

วันนี้วันแรกที่เราได้เรียนคลาสภาษาญี่ปุ่นแบบจริงจังกัน เซนเซย์ที่สอนชื่อ มาเอตะเซนเซย์ แน่่อนว่าเราจะมาเรียนแบบปกติได้อย่างไร....

“พวกเราได้ทำโปสเตอร์ เขียนความรู้สึกของเรา
อารมณ์เป็นการแนะนำตัวให้คนทั่วทั้งญี่ปุ่นได้รู้จัก
เรานั่นเอง...(เวอร์ไป555)”

“และผลงานของพวกเราก็ได้ไป
ติดที่หน้าห้องพักครูซึ่งมีนักเรียน
เดินผ่านอย่างพลุกพล่าน ผมได้
แต่หวังว่าพวกเขาจะไม่ทันได้
สังเกตว่าผมเขียนภาษาญี่ปุ่นผิด
ไป...”

5/13 -着物を吐きます-

วันนี้เป็นวันที่อากาศดี นกน้อยร้องเพลง และคลาสเรียนของเราก็ได้เริ่มต้นขึ้น...

เวลา10.00น.ของวันนี้พวกเราได้ใส่ชุดยูกาตะ ซึ่งชุดยูกาตะนั้นจะคล้ายๆกิโมโนแต่ว่ายูกาตะนั้นจะเป็นทางการน้อยกว่า

สภาพตอนใส่ชุดยูกาตะ

แน่นอนว่าตอนใส่นั้นได้มีการแยกห้องชายหญิง และจะมีเซนเซย์มาช่วยเราแต่งชุด การใส่ยูกาตะนั้นต้องใส่ซ้ายทับขวาเท่านั้นนะ เพราะถ้าขวาทับซ้ายจะเป็นการใส่ให้คนตายนะเออหลังจากเราแต่งตัวกันเสร็จแล้วก็ได้มีโอกาสที่พิเศษสุดๆเลย คือการเดินไปเดินมาถ่ายรูปบริเวณมหาลัยซึ่งแน่นอนว่าเป็นป่าสายตาของชาวญี่ปุ่นแน่นอน (อารมณ์ มีคนญี่ปุ่นมาใส่ชุดโจงกระเบนเดินไปเดินที่ม.เรา เป็นเราก็มอง5555)

ภาพถ่าย “พวกเรา กับ อิตาบาชิเซนเซย์ และ ไอกะซัง”

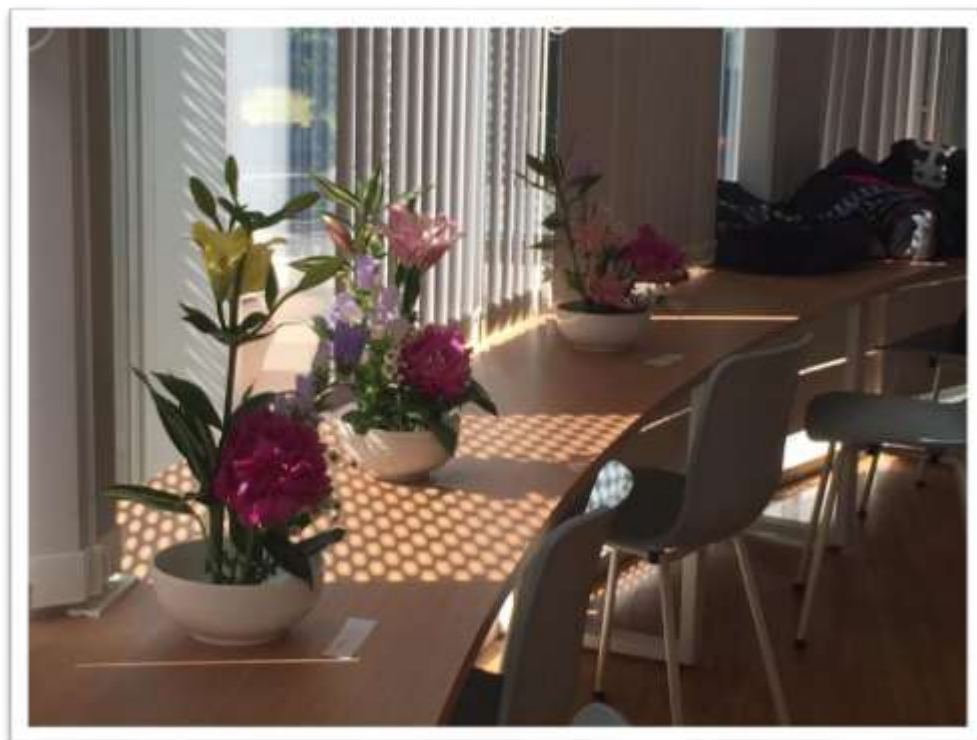
ก็เป็นประสบการณ์ที่สนุกดี ผมเคยใส่ชุดยูกาตะหลายครั้ง ซึ่งครั้งนี้ก็เป็นครั้งที่สนุก
เช่นกัน หลังจากที่เราถ่ายรูปต่างๆ นานาๆ เรียบร้อยแล้ว เราก็ถอดชุดแล้วไปกินข้าวเพียง
จากนั้นก็ ไปทำกิจกรรมต่อไป.....

“การจัดดอกไม้ไม่ต้องมีความสมดุลและเรียบง่าย”

-Rut 2016-

พวกผมได้มีโอกาสจัดดอกไม้ ซึ่งเป็นการจัดที่ยากมากสำหรับผม แต่มันก็คือศิลปะละนะ มันมีความสวยงามอยู่ในตัว ถึงแม้ว่าเราจะจัดมั่วๆ แต่เราก็พยายามทำให้มันสมดุลที่ตามที่เซนเซย์บอกเรานั่นเอง

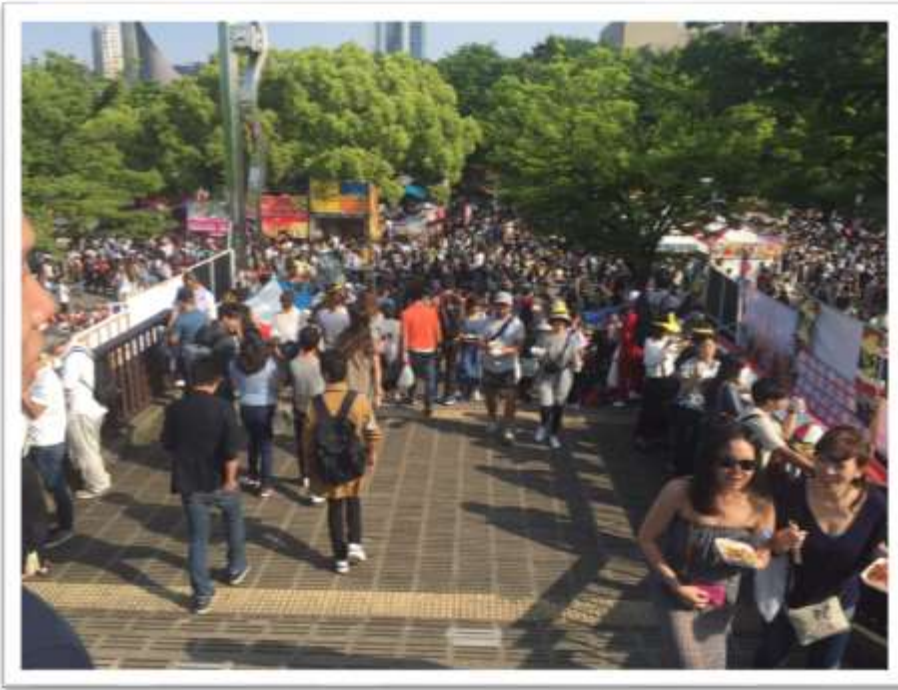

ชื่อภาพ

“ความหวัง”

5/14 - タイフェスティバルー *Thai Festival*

ฟรี! โหมดทั้งที่ ต้องมีอะไรดีๆ หน่อย แน่แน่นอนว่าพวกผมไม่อยู่แต่ในหอพักแน่ๆ พอดีว่ารุ่นพี่คน
ญี่ปุ่นที่ผมรู้จักเขา แนะนำว่ามี *Thai Festival* จัดงานอยู่พอดี... จะรออะไรล่ะครับ

คนเยอะมว้ากกกก!

พอไปถึงงานบู๊ป คนเยอะมากๆ เยอะจริงๆครับ เพิ่งรู้ว่าคนญี่ปุ่นจะชื่นชอบอะไรที่มัน
ไทยๆขนาดนี้ ภายในงานมีทั้งอาหารไทยต่างๆ มากมายเช่นผัดไท ต้มยำกุ้ง น้ำแข็งไส
ขนมครก สัฟเฟิลห่อต่างๆมากมายเท่าที่เรานึกชื่ออาหารไทยออก แต่ขอบอกว่า
จำนวนคนนี่เยอะกว่าจำนวนอาหารเยอะ แต่ที่สุดๆเลย คือ เบียร์ครับ คนญี่ปุ่นชอบเบียร์
มากกกก โดยเฉพาะเบียร์สิงห์ คนญี่ปุ่นใส่หมวกแบบกระดาษที่มีรูปเบียร์สิงห์กันเต็มงาน
ว่อนเลยครับ ตามภาพเลย

5/15 *Akihabara-*

แน่นอนว่าวันหยุดอีกหนึ่งวันที่เหลืออยู่ภายในอาทิตย์นี้ จะไม่ไปที่นี่ไม่ได้ นั่นก็คืออากิบะ หรือ อากิฮาบาระ นั่นเอง ที่นี่เป็นสวรรค์ของคนที่ชอบ การ์ตูนญี่ปุ่นทั้งหมดทั้งมวล ทุก รูปแบบของการ์ตูนญี่ปุ่น หรือการ์ตูนต่างประเทศก็มี ใครคอ การ์ตูน ทั้งหลาย อย่าพลาด นะครับ ที่จะมาที่นี่สักครั้ง...

5/20 Kirin Beverage Factory

ผมได้มีโอกาสไปศึกษาดูงานที่ โรงงานคิรินซึ่งเป็นโรงงานที่ผลิตเกี่ยวกับน้ำชา ที่โด่งดังมากมายที่ญี่ปุ่น

ของฝากจากโรงงาน ขวดน้ำรูปพวกเราเอง

5/21 เยือนบ้านคนญี่ปุ่น

พวกผมได้มีโอกาสไปรับประทานอาหารที่บ้าน ทาจิม่าเซนเซย์ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ดูแล

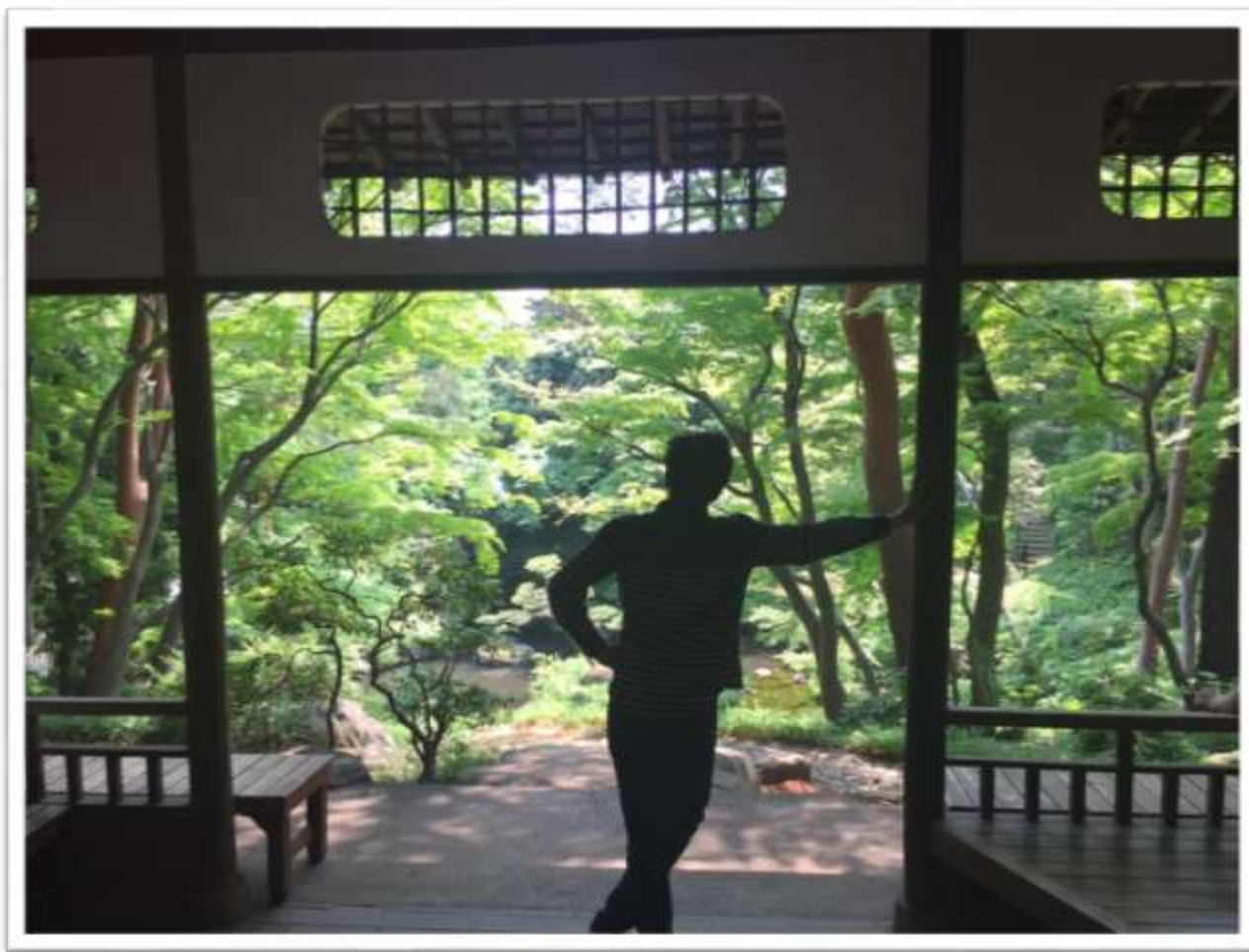
พวกเรา เขาได้พาเราไปที่บ้านของเขา ซึ่งเป็นอพาร์ทเมนต์ และภรรยาของเขาเป็นคน
ทำอาหารให้พวกเรา ซึ่งอร่อยมากๆ และทำให้พวกเราได้รู้ถึงมารยาทของคนญี่ปุ่นซึ่งเป็น
ด้านที่ดี และ เราควรเรียนรู้ไว้

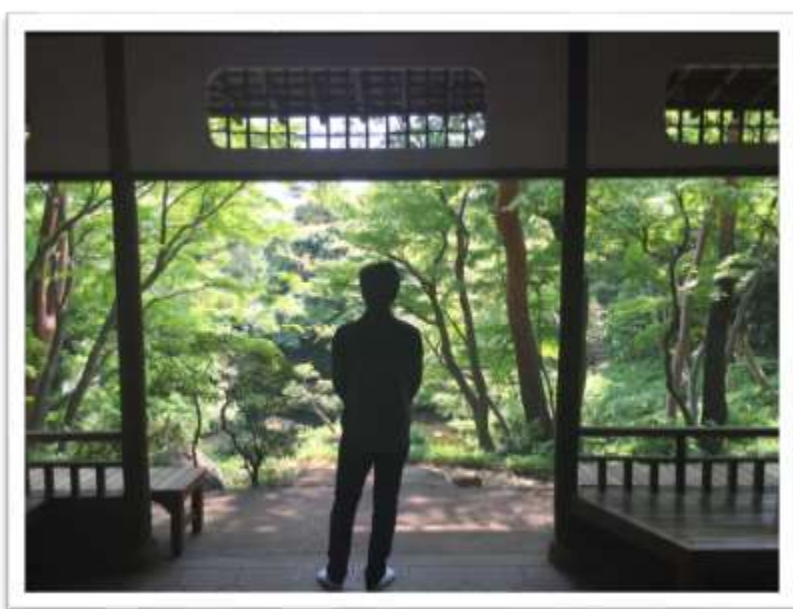
5/23 ชงชา

ถ้าพูดถึงประเพณีของคนญี่ปุ่นแล้ว หลายคนคงจะนึกออกอยู่1อย่าง นั่นก็คือ พิธีชงชา
นั่นเอง ผมเพิ่งทราบมาเหมือนกันว่า พิธีนี้ คนญี่ปุ่นบางคนยังไม่เคยเข้าร่วมพิธีชงชาเลย
ในพิธีนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ฝั่งคือ เจ้าบ้าน กับฝั่ง แขก ซึ่งแขกอาจจะมีหลายคนก็ได้ แต่ว่า
1ในจำนวนแขกนั้นจะต้องมีคนหนึ่งเป็น “คนสำคัญ” หรือ “*important person*” คน
สำคัญคนนี้จะเหมือนคนนำของแขก นั่นเอง และฝั่งเจ้าบ้านก็คือคนที่เป็นคนชงชา
นั่นเอง เป็นประสบการณ์ที่ดีและน่าสนใจมากครับ ผมได้มีโอกาสเป็นทั้งคนชงชา และ
“คนสำคัญ” รู้สึกเป็นเกียรติมากครับ ถึงแม้จะเมื่อยกว่าคนอื่นก็ตาม (เพราะต้องนั่งท่า
สุภาพตลอด แต่แขกคนที่ไม่ใช่ “คนสำคัญ” สามารถนั่งท่าปกติได้)

สวน ณ พื้ชงขา

5/27 ส่องงาน

วันนี้เป็นวันที่สำคัญที่สุด เพราะ เป็นวันที่ทุกกลุ่มต้องพรีเซ็นต์งานเกี่ยวกับโปรเจคชาที่เราจับกลุ่มกับคนญี่ปุ่นตั้งแต่แรกนั่นเอง ผมตื่นเต้นมาก แต่ก็ต้องระงับความตื่นเต้นเอาไว้ และตั้งใจทำให้ดีที่สุด และผลก็ออกมาดีกว่าที่คิดถึงแม้ว่าจะผิดพลาดบ้างแต่ก็เป็นบทเรียนที่สำคัญและจะนำไปปรับปรุงตัวเองให้ดียิ่งขึ้นครับ

หลังจากที่พิธีเซ็นต์สำคัญจบแล้วพวกเราก็ได้ไปงานเลี้ยงหลังจบกัน ซึ่งคนญี่ปุ่นเป็นคน
เลี้ยงพวกเรา พวกเรากินและ สนุกกันมาก เป็นความทรงจำที่ดีอย่างหนึ่งครับ

5/29 จากลา

“งานเลี้ยงย่อมมีวันเลิกราเสมอ” ถ้าถามความรู้สึกของผมตอนนั้นบอกได้เลยว่า

“ไม่อยากกลับ” ความรู้สึกเหมือนเราเพิ่งจะมาเองนะ อยากจะอยู่ต่ออีกสักนิด แต่ว่ามันไม่มีทางเป็นไปได้ ไม่ว่ายังไงเราก็ต้องก้าวต่อ การเดินทางครั้งนี้ ผมได้อะไรมากมายติดตัวมา ทั้งข้อดี และข้อเสีย การรู้ถึงสิ่งต่างๆที่เรายังไม่รู้ ว่าในโลกนี้ อย่างน้อยก็ที่นี่แหละ ยังมีอะไรมากมายที่เรายังไม่รู้อีกมากนัก ผมได้แต่หวังว่าผมจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น และ หาทางเรียนรู้เรื่องที่ผมยังไม่รู้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่ผมจะทำได้

ขอบคุณทุกคนที่จัดโครงการนี้ ขอบคุณอาจารย์ทุกท่าน ขอบคุณป้าม้าที่สนับสนุนครับ

ขอบคุณครับ

รุจิกร ธรรมรงค์กิจ

รูปภาพที่ประทับใจ

